

mahha. Kanga-plekia joudis temmale
appi, ja ta südda sai, sedda asja kuuldes,
nenda ligutud, et ta kolyhe 50 rubla om-
mast warrandusfest kokkorjas ja kahhe
sõbrade jure läks, kes ka igamees 25
rubla fenna jure pannid, et sadda rubla
täis sai. Sedda rahha wiis ta siis rõmo-
ga Bõmi kätte ja ütles: Siin on sadda
rubla — kül sa tead isse, mis sa selle rah-
haga wottad teha. Jummal andko igga
hea lapsele sedda armo, et ta woiks omma
ausa wannemattele abbiks olla. Ükski ei
joua sedda rõmo kirjasse ülespanna, mis
meie nooy mees, sedda rahha wottes, om-
mas süddames tundis. Ta heitis sadda
ford põlwele mahha ja tännas Jumma-
lat — ja satis ruttoga ja rõmo parrast nut-
tes sedda rahha omma issa kätte.

Bõm jäi nüüd hopis selle kanga-plekia
tenistusse, ja temma hõlekandmissse ja murre
läbbi läks selle maia tö ja kaup ikka laie-
maks

maks ja suremaks; sest ta wiis isse need
walmis plekitud kangad suurte ladade peäle,
sai neid ikka heaste ärramüdüd ja toi keik
kasso truiuste omma perremehhe kätte, kes
siis jälle sedda rohkem lastis kudduda ja
plekida. Se eest andis se aus kanga-ple-
kia Bõmil igga aasta suremat palka, ja
se hea poeg mõttes siis jälle omma issa
peäle, ja satis temmale keik rahha, mis
temma ennese käsüks jäi, nenda et ta issa
Jummala abbiga sest suremast waesussest
peasis ja jälle kauniste wois ellada. Wie
aasta parrast surri kanga-plekia, ja ta oli
omma wiimse seadmisse ramato sees sead-
tud, et Bõm pididi temma ausa tenistusse
parrast kümnest ossa temmast warrandus-
sest sama, se oli tuhhat rubla.

Selle rahhaga hakkas Bõm nüüd isse
asuma ja nenda, kui ta endine perremees,
linna-kangadega kauplema. Keik temma
tö ja nouud lahsid wägga hästi lorda, ja se
oli